

лева.

Освѣнъ съ земедѣлие, занимаватъ се още съ скотовъдство, птицевъдство и рибарство. Развѣждатъ по-малко разенъ едъръ и дрѣбенъ добитъкъ. Селенитѣ за кжищни потрѣби отиватъ на пазаръ по-вечето въ Плѣвенъ, а хранитѣ си продаватъ и стоварятъ на скелето въ селото.

Почти $\frac{3}{4}$ отъ селянитѣ дѣжатъ на земедѣлската банка и лихвари. Смѣтките си уреждатъ по-вечето чрѣзъ сѫдъ. Много сѣмейства сѫ изгубили имота си отъ тежките лихви и честото сѫдене.

По-видни тѣрговци на храни и добитъкъ сѫ: Вѣреновъ, Стояновъ, Евстатий Славовски, Георги Ангеловъ, П. Тирковъ, Ф. Янковъ и Д. Гѣрмостояновъ. Нѣкои отъ помѣнатите тѣрговци сѫ и крѣчари. Въ крѣчмата на Г. Ангеловъ има стаи съ 3 легла и въ крѣчмите на Ф. Янковъ и Д. Гѣрмостояновъ — по 4 легла. Почти всѣки крѣчмаръ има и по едно дюкянче съ разни бакалски стоки.

Занаятчи: Ст. Ничевъ и А. Турчитовъ — обуща-ри и Ф. Оцовъ — коларъ.

По-вечето отъ 100 декара земя иматъ около 54 души.

За прѣвъ пѫть тукъ е отворено училище прѣзъ 1872 год. Зданието е старо, нехигенично и построено за 6,000 лв. На задължително учение подлежатъ 93 момчета и 76 момичета, а посѣщаватъ училището 78 момчета и 11 момичета. Учебни пособия има: 40 картини по З. Божий и 33 по отечествовѣдение и естествовѣдение. Учители сѫ: В. К. Цановъ и В. Ивановъ, Училищни настоятели: М. К. Даневъ и М. Селановски. Селенитѣ изобщо се отнасятъ апатично къмъ училището и не сѫ на-клонни да се ползватъ отъ науката.